
[2025-96-RE](#)

Causa 2025-96-RE

(Teixeira Martins i De Matos Martins c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 636-2025. Recurs d'empara

Aute del 19 de gener del 2026

BOPA núm. 6, del 28 de gener del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 de desembre del 2025, per la representació processal de la Sra. Tània Teixeira Martins i del Sr. Antonio José De Matos Martins, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 17 de novembre del 2025, dictat pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que revoqui la resolució impugnada i que restableixi els recurrents en la plenitud dels seus drets, adoptant les mesures oportunes per evitar la perpetuació del perjudici causat;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Arran d'una deducció de testimoni d'uns autes civils, es van incoar unes diligències prèvies per una presumpta fallida delictiva i frustració de procediments executius de cobrament contra el Sr. Antonio José De Matos Martins, la Sra. Tània Teixeira Martins i la societat Constructora i de Manteniment Antonio, SLU.

1.2. El 17 de juny del 2025, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual decidia l'embargament cautelar i la prohibició d'alienació de tots els béns immobles i drets reals sobre béns immobles de qualsevol classe dels quals fos titular la Sra. Tània Teixeira Martins, així com la societat Treballs Públics MTS, SLU.

1.3. El 3 de juliol i l'11 de juliol del 2025, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia va dictar sengles autes que aportaven modificacions a la primera decisió.

1.4. El 16 de setembre del 2025, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia va deixar sense efecte les mesures cautelars dictades anteriorment, ja que la Sra. Tània Teixeira Martins havia realitzat un dipòsit judicial suficient per un import de 376.864,72 €, sobre el qual es mantindria l'embargament cautelar.

1.5. El 23 de setembre del 2025, l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA va sol·licitar que s'efectués un embargament cautelar dels béns de la Sra. Tània Teixeira Martins i/o que s'efectués un dipòsit complementari per l'import de 144.650,00 €, import que no havia estat reclamat en el marc de la fallida, sinó que la seva execució es trobava davant el saig, derivant aquest d'una transacció judicial signada el 19 de setembre del 2024.

1.6. El 15 d'octubre del 2025, la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia va dictar un aute, mitjançant el qual desestimava aquesta petició de l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA i mantenia la mesura cautelar d'embargament sobre el dipòsit judicial de 376.864,72 €.

1.7. La representació processal de l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 17 de novembre del 2025, el Tribunal de Corts va adoptar un aute que decidia estimar aquest recurs, revocar l'aute recorregut i ordenar l'embargament de la quantitat de 144.650,00 €, derivats de l'execució prop del saig d'un deute judicialment reconegut sobre els béns i els drets que es considerin per assegurar la quantia indicada a favor de l'apel·lant, sense perjudici de la instrucció en curs.

1.8. L'1 de desembre del 2025, la representació processal de la Sra. Tània Teixeira Martins i del Sr. Antonio José De Matos Martins va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 17 de novembre del 2025, dictat pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- De manera prèvia, la part recurrent exposa que des de l'inici de les diligències penals no s'ha posat en evidència cap element de prova susceptible de permetre acreditar el supòsit de la comissió dels delictes que se li imputen.

- Retreu a la resolució impugnada estar fonamentada de manera insuficient, ja que es recolza

principalment en la hipòtesi de la comissió dels delictes imputats, cosa que a data d'avui aquesta no està gens acreditada.

- També addueix, que la manca d'examen d'altres mesures cautelars per part del Tribunal de Corts constitueix una insuficiència en la seva motivació, que deriva en una desproporció entre els efectes de la mesura adoptada, en particular pel que fa al funcionament de la societat de la recurrent, i l'objectiu de la mesura que ha de garantir el pagament, en cas del pronunciament d'una condemna pels delictes imputats.

- Conclou que la insuficiència de la motivació que denuncia vulnera els seus drets a obtenir una decisió fonamenta en Dret i a la presumpció d'innocència.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que revoqui la resolució impugnada i que se la restableixi en la plenitud dels seus drets, adoptant les mesures oportunes per evitar la perpetuació del perjudici causat.

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- Després d'exposar la cronologia dels fets, de manera prèvia, el Tribunal de Corts examina l'admissibilitat del recurs d'apel·lació conformement a les disposicions de l'article 194 del Codi de procediment penal i recorda la seva jurisprudència restrictiva que limita els recursos als supòsits establerts en aquest article.

- Constata que la desestimació de la batlle instructora respecte de l'acceptació d'una mesura cautelar per l'import sol·licitat per l'entitat bancària, la qual deriva d'una reclamació judicial ferma efectuada per la via del saig és susceptible de recurs, ja que es tracta d'una "*mesura preventiva de caràcter personal o econòmic*".

- Seguidament, recorda la seva jurisprudència sobre l'adopció d'una mesura cautelar, la qual es fonamenta sobre dos principis essencials: el *fumus boni iuris* i el *periculum in mora*. I, després d'analitzar els fets imputats als recurrents en el marc de les diligències prèvies, considerant la necessitat de protegir els drets dels creditors contra els efectes de la suposada comissió dels delictes imputats, conclou que els dos principis anteriorment citats existeixen en aquest cas.

- Abans d'estimar la mesura cautelar demanada per la part apel·lant, recorda igualment que les mesures cautelars no prejudgen el resultat del procediment penal i, per tant, no vulneren el dret a la presumpció d'innocència dels processats.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Convé recordar que l'anàlisi dels fets i de les normes aplicables, així com la seva interpretació corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En primer lloc, cal posar en relleu que la decisió impugnada afecta a una mesura cautelar adoptada en el marc d'una instrucció en curs i que aquesta pot ser objecte de modificació, com així ha estat el cas en diverses ocasions en aquesta causa.

3.4. Les decisions relatives a aquests tipus de mesures no presenten, per tant, el caràcter definitiu necessari per ser objecte d'un recurs d'empara.

3.5. Altrament, tal com ho ha exposat el Tribunal de Corts, l'adopció d'una mesura cautelar no perjudja de cap manera el resultat final del procediment penal i, conformement a la jurisprudència constitucional, tampoc vulnera el dret a la presumpció d'innocència de la persona processada.

3.6. Contràriament a les al·legacions de la part recurrent, aquest Tribunal constata que l'acte impugnat està clarament i precisament motivat, tant pel que fa a les normes aplicables, com pel que fa a la jurisprudència del Tribunal de Corts, i, el seu raonament no pot ser qualificat d'il·lògic, d'absurd o d'arbitrari.

Per consegüent, la insuficiència de motivació al·legada per la part recurrent no pot ser estimada.

3.7. Així mateix, convé destacar que les mesures cautelars adoptades han estat adaptades al desenvolupament de la instrucció per tal de respectar l'equilibri necessari entre l'objectiu pretès i les seves conseqüències, i que res impedeix que puguin tornar a ser readaptades de nou.

3.8. S'ha de concloure, doncs, que aquest recurs manca manifestament de contingut constitucional, i, per tant, ha de ser declarat inadmissible a tràmit de conformitat amb allò que preveu l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-96-RE interposat per la representació processal de la Sra. Tània Teixeira Martins i del Sr. Antonio José De Matos Martins contra l'aute del 17 de novembre del 2025, dictat pel Tribunal de Corts.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, a la Secció d'Instrucció 4 de la Batllia, al Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 19 de gener del 2026.

Joan Manel Abril Campoy
President

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Jean-Yves Caullet
Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona
Magistrat